1986 மே 14]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' 1986 ஆம் ஆண்டு சென்னை குதிரைப் பந்தயச் சங்கம் (நிறுவனத்தை கையகப்படுத்துதலும் உரிமைமாற்றம் செய்தலும்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 45/1986) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும் ''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஓ) நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1986.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' 1986ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்ச வரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 46/1986)** ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும். ''

1983 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தம் நில உச்ச வரம்பு நிர்ணய திருத்தச் சட்டம் தமிழ்நாடு சட்டம் 3-ன் கீழ் 1984/14 நிலச் சீர்திருத்த சிறப்பு மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயத்தை அமைக்கும் நோக்கத்திற்காக இயற்றப்பட்டது. மேற் சொன்ன சட்டமானது அத்தகைய சட்டத்தை இயற்றி வைப்பதற்கு மாநில சட்டமன்றத்தை இயல்விக்கின்ற அரசமைப்பில் 323 பி உறுப்பிற்கிணங்க இயற்றப்பட்டது. சிறப்பு மேல் முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயமானது நிலச்சீர்திருத்த வழக்குகளை நடத்துவதற்கு உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் பதிலாக ஒரு தனி நீதிமன்றமாக அமையும். மற்றும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் அதிகார வரம்பானது எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லை. 14 ஆவது சட்டம் மூன்றின் கீழ் 1984-ல் அறிவித்த தேதியில் இருந்து நடைமுறைக்கு வரவேண்டியுள்ளது. தமிழ்நாடு சட்டம் 3-ன் கீழ் 1984 இயற்றியதற்குப் பின்னால் நாடாளுமன்றம் அரசமைப்பு 323 ஏ உறுப்பிற்கு இணங்க 1985ஆம் ஆண்டு நிலத் தீர்ப்பாயச் சட்டத்தை மையச் சட்டம் 15-ன் கீழ் 1985 இயற்றியது. இந்த மையச் சட்டமானது 1986 ஆம் ஆண்டு நிலத் தீர்ப்பாயங்கள் திருத்த அவசரச் சட்டத்தினால் மைய அவசரச் சட்டம் ஒன்றின் கீழ் 1986-ல் திருத்தப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன மைய அவசரச் சட்டத்தின் வகையில் அந்த முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்நாடு சட்டம் 3-ன் கீழ் 1984-ல் சில மாற்றங்கள் அவசியமாகிறது.

** 1986 ஆம் ஆண்டு மே 13ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவு மேற்சொன்ன மாற்றங்களுக்குச் செயல் வடிவும் கொடுக்க விழைகிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு அவையினரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 46/1986) என்பதை இங்கே இந்தச் சபையில் மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள்.

இதிலே ஒரு முக்கியமான அம்சத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1983 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த நில உச்சவரம்பு நிர்ணய திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 3/1984 இயற்றப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது மத்தியிலே 1986 ஆம் ஆண்டு மத்திய அவசரச் சட்டம் 1/1986 என்பதன்படி திருத்தப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன மத்திய அரசு சட்டம் திருத்தப்பட்ட காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1984-ல் சில மாற்றங்களைச் செய்வது அவசியம் ஆகிறது ; எனவேதான் மத்திய அரசால் இப்போது இயற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திற்கு ஏற்ப 1983 ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தை திருத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு அதற்கேற்ற முறையில் இந்தத் திருத்தத்தை இங்கே மாநில அரசு முன்மொழிந்து இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் கூற விரும்புவது என்ன என்பதைச் சொல்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட நில உடைமையாளர்கள், உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி வருகின்ற மிச்சம் இருக்கின்ற நிலங்களை அரசு கையகப்படுத்துவதற்குத் தடையாக தொல்லை ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் இந்தத் தீர்ப்பாயங்களையும் நீதிமன்றங்களையும் பயன் படுத்தி நிலச் சீர்திருத்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைச் செயலற்றதாக ஆக்குகிறார்கள். நில உடைமையாளர்கள் இந்த மன்றங்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த வகையில்தான் மத்தியச் சட்டம் நிலச்சுவான்தாரர்கள் செய்யக்கூடிய காலதாமதங்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய முறையிலே வந்திருக்கின்றது. அதற்கேற்ப இங்கேயும் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இது குறித்து மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நில உச்சவரம்பு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை மாநில அரசுக்கு உட்பட்டு இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கும் போது மத்திய அரசின் சட்டத்திற்கேற்ப இங்கேயும் திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் பதிலுரையில் விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அப்பொழுதும்கூட

1986 மே 14] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

(மாலை 5-30).

அந்தச் சட்டப்படி நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு விட்டால் அது அரசுக்குச் சொந்தமாகிவிடும். இங்கே நான் ஒரு விவரத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்திற்கு பல்வேறு விதிவிலக்குகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1961 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலும் பல்வேறு விதி விலக்குகள் அளிக்கப்பட்டு, அதன் பின்னாலே அப்போது கரும்பு பண்ணைக்கு கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. அதேபோல பால் பண்ணை, மேய்ச்சல் நிலம் போன்றவைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டது ரத்து செய்யப்பட்டது. அப்படி ரத்து செய்யப்பட்டதன் விளைவாக பால் பண்ணை, மேய்ச்சல் நிலம் என்ற பெயரால் எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் முழுவதும் அரசுக்கு சொந்தமான நிலங்களாக அறிவிக்கப்பட்டது.

எனக்குத் தெரிந்த வரையில், பெரியார் மாவட்டத்தில் பால் பண்ணை என்ற பெயரால், மேய்ச்சல் நிலம் என்ற பெயரால் ஏறக்குறைய 2 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்கள், அந்த விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதனால் அரசுக்கு சொந்தமான நிலங்களாக மாறி, அவை முழுவதையும் அரசு கையகப்படுத்திவிட்டதாக அறிவித்தது. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அரசினுடைய பொறுப்பிலே அந்த நிலங்கள் வந்துவிட்டதா? அந்த நிலங்கள் நிலம் அற்றோர்களுக்கு வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி வினியோகிக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வினியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

இது போலவேதான் முன்பும் காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களின் சொந்தக்காரர்கள், நில உடமையாளர்கள் தீர்ப்பு ஆயங்களுக்கும் நீதிமன்றங்களுக்கும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் போய் தடை செய்கிறார்கள். இன்றைக்கும் கூட தஞ்சை மாவட்டத்தில் நில உடமைச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நிலம், உபரி நிலமாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலம் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வினியோகிக்கப்பட்ட நிலம் பட்டா அவர்களுடைய கையிலே இருந்தாலும், அந்த நிலத்தை இன்னொருவருக்குக்கூட ஒப்படைக்க முடியாமல், பல்வேறு வகைகளிலே பல்வேறு முயற்சிகளை அந்த நிலஉடமையாளர்கள் செய்து வருகிறார்கள். குத்தகை விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய குத்தகை விவசாயிகள் அந்த நிலத்தை விவசாயம் செய்கிறேன் என்று சொன்னால், குத்தகை பதிவு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி அவர்கள் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று மனு செய்தால், அடுத்த நிமிஷமே அவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்கு ஏதாவது தொடுத்து அந்த நிலத்தை ஆக்கிரமித்தான் என்று டிரஸ்-பாஸ் ஆக்டின் கீழும் மற்றச் சட்டங்களின் கீழும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அந்த விவசாயிகளே வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டு, விட்டுப் போன நிலைமை இருக்கின்றன.

அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் தான் இந்த திருத்தச் சட்டமும் அந்த நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு, தங்களுடைய நில உடைமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ளுகின்ற வகையிலே உதவி செய்கிறதே தவிர, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய முறையிலே இல்லை. அப்படி நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் தீர்ப்பு ஆயத்திற்கு சென்று, நீதிமன்றங்ளுக்குச் சென்று, உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்கு தொடுத்து இப்படி பல ஆண்டுகள் கழித்து வருவதற்குள்ளே அந்த விவசாயியே செத்துவிடுவான். எப்படி தொழிலாளி வழக்குத் தொடுத்தால், அவன் செத்ததற்குப் பிறகு தீர்ப்பு வருகிறதோ அது போல இந்த மன்றங்களையெல்லாம் தாண்டி தீர்ப்பு அவனுக்குக் கிடைப்பதற்குள் அவன் செத்து விடுவான். அந்த வகையில் தீர்ப்பு ஆயங்களுக்கும், உயர் நீதி மன்றங்களுக்கும், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கும் நில உடைமையாளர்கள் செல்வதற்குத்தான் அந்தச் சட்டம் பயன்படுவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

எனவே, மத்திய அரசு கொண்டு வந்த அந்தச் சட்டத்திற்கு ஏற்ற முறையில் தமிழக அரசின் சட்டத்தை மாற்றுவது சரியல்ல என்று நான் சார்ந்திருக்கின்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசின் சட்டத்திற்கு ஏற்ப திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்படுகிறது என்பதை முன்னவர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்பதையும் அதேபோல தமிழகத்தில் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டவாறு ஏற்கெனவே கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்கள் முழுவதையும் நிலமற்றவர்களுக்கு வினியோகிப்பதில் எது தடையாக இருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள், காரண நோக்க விளக்கவுரையிலே இரண்டாவது பத்தியிலே ''தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1984 இயற்றப்பட்டதற்குப் பின்னர் நாடாளுமன்றம், அரசமைப்பின் 323-எ உறுப்பிற்கிணங்க 1985ஆம் ஆண்டு நிருவாக தீர்ப்பாயங்கள் சட்டத்தை (மையச் சட்டம் 13/1985) இயற்றியது. இந்த மையச் சட்டமானது 1986 ஆம் ஆண்டு நிருவாக தீர்ப்பாயங்கள் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தினால் (மைய அவசரச் சட்டம் 1/1986) திருத்தப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன மைய அவசரச் சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டவாறான மேற்சொன்ன மையச் சட்டத்தின் வகை முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1984-ல் சில மாற்றங்களை அவசியமாக்குகிறது,'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1986 மே 14] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

இந்தச் சட்டம் என்ன அவசியமாக்குகிறது என்பதைப் பற்றி பதிலுரையில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். மேலும் மைய அரசினுடைய சட்டத்திற்கு ஏற்ப இதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? இன்றைக்கு மைய அரசு செய்யக் கூடிய காரியங்களுக்கு எல்லாம் துணை போகக்கூடிய அளவிற்குத்தான் மாநில அரசின் காரியங்களும் இருக்கின்றன. அந்த வகையில்தான் மைய அரசினுடைய பல்வேறு சட்டங்களுக்கும் ஏற்ப இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களை திருத்திக் கொண்டே போகக்கூடிய ஒரு நிலைமைக்கு இன்றைக்கு தமிழக அரசு தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்த உச்ச வரம்பு சட்டம் என்கிற இந்தச் சட்டத்தை 1961 ஆம் ஆண்டு அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டு வந்த ஒரு சட்டம். அதன் மீது கிடைக்கக் கூடிய நிலங்கள் அல்லது அதன் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அத்தனையும் நிலம் இல்லாத விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்து அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, அன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

அன்றைக்கு 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு பெரிய போராட்டத்தை நடத்தி, பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள் சிறை சென்று, அதற்குப் பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் தமிழகத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் பிறந்ததற்குப் பிறகு பெரும்பகுதி நிலங்கள் நிலப்பிரபுகளுக்கே பாதுகாப்பு என்ற வகையில் சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டைகளை வைத்து நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பழத்தோட்டம் என்ற பெயரால், ட்ரஸ்ட் என்ற பெயரால், தோப்பு என்ற பெயரால் நிலங்கள் பலவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டு அதன் மூலமாக குறைந்த அளவிற்குத் தான் நிலம் எடுத்தார்கள். எடுக்கப்பட்ட நிலம் விநியோகிக்கிற போது நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று, தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு, அந்தச் சட்டமும் இடைக்காலத்தில் மக்களுக்கு தேவையான அளவிற்கு நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு வந்த அரசு அதைத் திருத்தி 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்து, அதையும் குடும்ப அடிப்படையில் இல்லாமல், தனிநபர் அடிப்படையில் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டமும் பயன்படுத்தப்பட்டு மிச்ச நிலத்தை எடுத்தார்கள். எடுக்கப்பட்ட நிலத்தில் பெரும்பகுதி தடை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு சட்டத்திலே இருக்கிற ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். அதையெல்லாம் வைத்துத் தான் இந்த மன்றத்திலே உங்களுடைய அரசு இப்படி தொடர்ந்து வருகிற சட்டங்களில் எல்லாம் இருக்கிற ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தி நிலப்பிரபுக்கள் தங்கள் நலத்தை பாதுகாத்துக் கொள்கிறார்கள், சாதாரண

மக்களுக்கு பலன் அளிக்கவில்லை. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற மக்களைப் பாதுகாக்க முடியாமல் இருக்கிற தென்று பினாமி ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தச் சட்டமும் மத்திய சர்க்காரால் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக் கிறது. அந்தச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காக கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது.

அதைப்போல குத்தகை விவசாயிகள். நிலப்பிரபுக்கள் பினாமியாக எழுதி வைத்திருக்கிற நிலம். அவர்கள் தங்களுக்கு நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களிடத்தில் நிலத்தைக் கொடுத்தார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் வலங்கைமான் என்னுமிடத்தில் ரெங்க ராஜன் என்பவர் 3, 3½ ஏக்கர் குத்தகை நிலம் வைத்து சாகுபடி செய்தார்கள். வலங்கைமானில் ரெங்கசாமி மூப்பனாருக்குச் சொந்தமான நிலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போது நிலம் ஒரு ஆசிரியர் பெயரில் இருக்கிறது. குத்தகை பயிர் செய்வதாக பதிவுப் பத்திரம் போடுகிற போது, இன்றைக்கு கோர்ட்டிற்குப் போய், பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் வழக்கிற் குள்ளாக்கப்பட்டு, நிலம் கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்காத சூழ் நிலை இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல் லாம் சட்டத்தை திருத்திக் கொண்டே போவதை விட முழுமை யாக நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தால், சட்டத் திலே இருக்கிற ஓட்டையை அடைத்துச் செய்தால், மீதி நிலங் களையும் எடுத்து நிலமில்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்து அவர்களின் வறுமையை ஒழிக்க முடியும். எத்தனை திருத்தம் கொண்டு வந்தாலும் அவை ஏட்டளவில் தான் இருக் குமே தவிர, அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கம் நிறைவேறுவது என்பது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராததாக இருக்கும். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதனை விளக்குகிற போது, இந்தத் திருத்தத்தால் என்ன பலன் கிடைக்கப் போகிறது என் பதை விளக்க வேண்டும். ஆகவே வரக்கூடிய சட்டமன்றத்தி லாவது பினாமி நிலங்களை எடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு இந்தியாவில் சோஷலிசத்தை உரு வாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிற பெரிய மனிதர் ஒருவர் இன்றைக்கு கும்பகோணம் தாலுகாவில், வலங்கைமான், பாப நாசம் போன்ற பகுதிகளில் 4,000 ஏக்கருக்கு மேல் எழுதி வைத்திருக்கிற நிலம் இருக்கிறது. அதிலே ஒருவர் தான் நான் சொன்ன இந்த ரெங்கராஜன் என்பவர். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் எடுப்பதற்கு அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது அமைச்சர் அவர்களும், அரசும் தீர்க்கமாக பரிசீலனை செய்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

1986 மே 14]

(மாலை 5–40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் முக்கிய நோக்கத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். நிலத்தைக் கையகப்படுத்தவோ, அல்லது நில உடைமைக்கோ, மற்றைய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டோ, இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. சாதாரணமாக நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில், பல்வேறு வழக்குகள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லுகின்றன. ஆகவே உயர்நீதிமன்றத்தில் உள்ள பல்வேறு நீதிபதிகள் அந்த வழக்குகளை எடுத்து தீர்ப்பு அளிப்பதிலே மிக அதிகமான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதற்கு என்று தனியாக நீதிபதி ஒருவரை வைத்து, தனி தீர்ப்பாயம் வைத்து விட்டால், அந்த வழக்குகள் இனிமேல் இந்த ஒரு நீதிபதியின் முன் கொண்டுவருவதன் மூலமாக, விரைவாக வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கிய நோக்கமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு சட்டத்தை நாம் ஏற்கனவே கொண்டு வந்தோம். தனி தீர்ப்பாயம், உயர் நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்ற அந்த அதிகார வரம்பு ஆகியவை சிறிதும் குறைக்கப்படாமல் ஒரு தனி உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி, இந்த தீர்ப்பாயத்திற்கு இருந்து, இந்த நில உச்ச வரம்பு பற்றி வருகின்ற வழக்குகளை எல்லாம் கவனிப்பார்கள். அதைப் பற்றி மட்டும் தீர்ப்பு அளிப்பார்கள். அதற்காக வகை செய்கின்ற ஒன்று. நாம் ஒரு சட்டம் இயற்றியதற்குப் பிறகு, அந்தச் சட்டம் செல்லாது, மையச் சட்டம் செல்லாது என்று உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கு ஒன்று தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கினுடைய தரத்தை முறியடிப்பதற்காக மத்திய அரசு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1/86-லே நிறைவேற்றியது. அந்த அவசரச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே அந்த ஷரத்துக்களை நாம் சேர்த்தால்தான், இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. இது ஒரு தனி தீர்ப்பாயமாக அமைப்பதற்கும், உடனடியாக தீர்ப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் யார் ரிட்டுக்குப் போனாலும் கூட, இனிமேல் ரிட்டுக்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டாது அங்கே. அவைகள் வழக்குகளாகவே, நேரடியாக அங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்கனவே ரிட்டுக்கள் உயர்நீதிமன்றத்திலே இருந்தாலும், அந்த ரிட்டுக்கள் எல்லாம் வழக்குகளாக மாற்றப்பட்டு, இந்தத் தீர்ப்பாயத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுவிடும். ஆகவே இவ்வளவு சௌகரியங்கள் கிடைக்க இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து, உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றதன் காரணமாகத்தான், ஆகவே இதைச் சரியாக ஆக்கக்கூடாது என்பதற்காக, அவசரச் சட்டத்தை

மத்திய அரசு இன்றைக்கு சாதகமாகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே இந்தத் திருத்தத்தை நாம் செய்கிறோம். இந்தத் திருத்தம் செய்ததற்குப் பிறகு தனி நீதிமன்றம் அமைந்துவிடுமானால், இதைப்பற்றிய வழக்குகளை எல்லாம் விரைவில் தீர்ப்பதற்கும் நல்லதொரு நிலைமை வருவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றி இருக்கின்ற வேறு பல குறைகளை, வேறு பலநிலைமைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனியாக ஆராய்ந்து அதைப் பற்றி தனியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளலாம். இது நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தது. இது நமக்குச் சாதகமான ஒன்று. தேவையான ஒன்று. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் பதிலாக ஒரு தனி அமைப்பாக நாம் ஏற்படுத்துகிறோம் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தீர்ப்பாயமாக அமைக்கிறோம் என்று. அதிலே தீர்ப்புகள் வழங்கியதற்குப் பிறகு, உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போகாமல் அதைத் தடுக்க முடியுமா? ஏன் என்றால் மறுபடியும் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு போகக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால், அது காலம் கடத்துவதற்குத்தான் வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்தத் தீர்ப்பாயம் விசாரித்து முடித்ததற்குப் பிறகு, அது ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பாக மாற்றப்படுமா? இதை மீறி உயர்நீதிமன்றத்திற்குப் போவதற்கான வாய்ப்பு நில உடைமையாளர்களுக்கு இருக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பகுதியாகப் பிரித்து எடுக்கிறோம். ஆகவே உயர்நீதிமன்றத்திற்கு என்னென்ன உரிமைகள் தரப்பட்டு இருக்கிறதோ, அந்த தன்மையினுடைய அடிப்படையிலே உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தினுடைய பண்டமென்டல் ரைட்ஸ்படி இடம் இருக்குமானால், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு செல்வதற்கு வழி இருக்கக்கூடும். ஆகவே உயர்நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற நீதிபதி பல்வேறு வழக்குகளில் ஈடுபட்டு இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு ஓய்வு ஏற்படுகிற போது, எப்போது தோன்றுகிறதோ, அப்போதுதான் அந்த வழக்குகளில் எல்லாம் வாய்தா போடுகிற நிலைமை இருக்கும். இதற்கு என்று தனி நீதிபதியை நியமிப்பது, உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தகுதி பெற்ற ஒரு நீதிபதி இதற்கு தனியாக போடப்படுவார்கள். அதற்கு தனியாக கவனிக்கின்ற சூழ்நிலை வருகிற போது, இதற்கு மேலும் முறையீடு வருகிறபோது, உயர்நீதி மன்றத்திலே இருக்கிற நிலைமையையொட்டி, உச்ச நீதி

மன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்றால், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இந்த தனி தீர்ப்பாயத்திற்கும் இருக்கக் கூடும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கக்கூடும். அது தனியாக ஆராயப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : ''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1986) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறை வேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1 முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு நிர்ணய) திருத்தச் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1986) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஔ) திரையரங்குகள் (ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1986.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

''1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு திரையரங்குகள் (ஒழுங்கு முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1986) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.''

---

* 1986ம் ஆண்டு மே 13ம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS